

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 7

JULI 1950

9. ÅRG.

JOHS. JELLESTAD

*Minnetale, holdt på møte i Bergens Filatelist-Klub 1. juni 1950
av formannen, F. C. S v e n d s e n j r.*

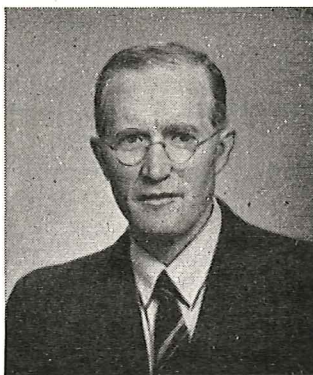
Siden vi sist var samlet til møte, er et av våre eldre medlemmer gått bort.

Johs. Jellestad døde den 22. mai om ettermiddagen — helt plutselig, av hjerteslag oppe på sitt sted på Stend. Han var frisk hele formiddagen, hadde vært ute i hagen og arbeidet, spist middag og drukket kaffe, og så plutselig styrtet han og var død på to minutter.

Det var med stor sorg vi mottok dette triste budskap — og det vil nok ta lang tid for alle hans venner å komme over dette tap. Hans navn vil for alltid være levende innen Bergens Filatelist-Klub. Få er de rulleblad — og vil vel bli det også — som er så hederlig beskrevet som hans:

Han var vårt medlem nr. 12, opptatt 15. januar 1919, livsvarig medlem. Ridder av «Den Blå Løve» 11/12 1926, Kommandør 12/12 1931, Storkors 11/12 1936. Innehaver av 25 års nålen. Storkors av O.F.K.'s «Det gyldne posthorn» 11/12 1946. Anderssen Dethloff medaljen som første mann. Tidsskriftets hederstegn, Sølvløven, N.F.'s høyeste utmerkelse.

Allerede i 1925 kom han inn i styret, først som 2. sekretær, men er siden gått oppover, til han 1929—32 satt som vise-

formann; også senere perioder har han hatt dette verv. Styremedlem har han vært til for kort tid siden.

Men der som han sikkert vil huskes best av alle våre medlemmer — og hvor han har satt dypest spor etter seg — er nok som bytteleder. Allerede fra 1925 og nesten uavbrutt fram til 1942 har han sittet i denne betrodde og betydningsfulle stilling. Klubbens revisor har han og-

så vært en kortere periode.

Han etterlater seg dype spor i klubbens historie, men ikke bare her — hvor vi til daglig hadde gleden å nyte godt av hans arbeid, hans evner — også i forbundets historie, ja, i norsk posthistorie, vil han komme til å tre fram blant de fremste — blant dem som for etterslekten søkte å bringe klarhet i problemet Norges første frimerker, deres framstillingsmåte, trykning, typing osv. Han sto jo i dag midt oppe i sitt livs hovedoppgave: Arbeidet med Håndboken over Norges frimerker 1855—1955. Det tap vi her har lidd, blir nok umulig å erstatte.

Som venn var han trofast — så god som noen — alltid villig til å hjelpe om der var noen som kom og spurte ham om noe.

Han ble begravet fra Fana kirke 27. mai. Også her fikk vi bevis for hvor avholdt han var. Et vell av blomster — og en stor skare mennesker, familie og venner, fulgte hans bære. Mange kranser ble nedlagt, også vår klubb og forbund og tidsskrift viste ham denne siste ære.

— — —
Vi står her igjen, med et tomrom på

hans plass — vi kan bare takke ham for alt han har vært for Bergens Filatelist-Klub, for all den ære hans navn har kastet over vår klubb — for alt han har vært for hver enkelt av oss.

Vi er blitt så fattige — i hans storhet.

— — —
Bergens Filatelist-Klub lyser fred over Johs. Jellestads minne.

JOHANNES JELLESTAD

IN MEMORIAM

Det triste budskap om Johannes Jellestads død kom plutselig og sjokkerende den 22. mai, — et budskap som vil vekke sorg i alle filatelistkretser.

Han var bare 56 år ved sin bortgang, og ble revet bort av et slagtilfelle midt i sine beste arbeidsår, — midt i fullbyrdelsen av sine enestående studier og forskingen av våre frimerker, — brutalt revet vekk fra familie og venner, — det er nesten ikke til å forstå.

Johannes Jellestad ble medlem av Oslo Filatelistklubb i 1920 og hadde således ved sin død vært medlem i 30 år. Han innehadde «Storkors» av «Det Gyldne Posthorn», og i 1944 fikk han den høyeste utmerkelse noen norsk filatelist kan få, idet han ble overrakt klubbens «Anderssen-Dethloff»-medalje.

De fleste av oss vil sikkert minnes Jellestad først og fremst som den store filatelistiske forsker. Det grunnlag han har dannet for den nye Håndbok er helt enestående i sitt slag, — det er et vell av kunnskap og forskerglede som preger hans arbeider, som tillike alltid preges av den sanne forskers trang til å nå til bunns i alle problemer. Han har i sine arbeider nedlagt all sin viten om de ting han behandler, og fører uomtvistelige bevis for sine ideer og for sin logikk. Han stilte alt

til rådighet for andre samlere, — arbeidet uegennyttig for hobbyen som sådan, og kunne aldri falle på å holde skjult oppdagelser han selv hadde gjort:

Han arbeidet i ett og alt for *filatelistisk opplysning*. Med glede sto han til tjeneste for filatelister som søkte opplysninger, — med glede kastet han seg over nye problemer, — og med glede hilste han enhver som gjorde seg den umake å hjelpe ham med ting han trengte til sine studier.

Jellestad var også formann i Norsk Filatelistforbunds Ekspertkomité og hovedredaktør for den nye Håndbok, og må betegnes som vår største filatelist og forsker gjennom mange, mange år, men det var også andre sider ved ham som noen enkelte av oss fikk et nærmere innblikk i, og som vel tross alt er det mest verdifulle, — og det er Jellestad som *meneske*.

Et fint menneske, som aldri kunne gjøre andre vondt, — som aldri gikk i veien for andre forskere, men tvert imot hjalp dem, — som ville ha fred og fordragelighet endog på bekostning av sin egen rett, — som satte livet og de menneskelige verdier høyest av alt, — en idealist, — en sjelden venn og kamerat.

Fred med hans minne!

I Styret for Oslo Filatelistklubb

Arnstein Berntsen.
Formann.

Utstillingen i London.

Av Abr. Od fjell.

I 1940, den 6. mai, var det 100 år siden det første frimerke utkom. I den anledning hadde flere engelske frimerkeforbund invitert til en internasjonal utstilling. Men krigen kom og forstyrret. I stedet for ble der da bare avholdt en liten utstilling i Royal Philatelic Society's hjem med en tilstelning.

I år, 10 år etter, holdtes den internasjonale utstilling i London fra den 6. til den 13. mai. Også denne gang var en rekke foreninger med The British Phil. Association og The Royal Phil. Society i spissen. Som utstillingens formann fungerte Sir John Wilson, Bart., som sammen med en del framtrepende handlere og samlere i to år hadde strevet for å få i stand en førsteklasses utstilling.

Var arbeidet stort — var også forventningene store blant den internasjonale samlerflokk. Ryktene svirret, og da så den store nedskjæring av de enkeltes rammeantall fant sted, da fryktet nok mange for resultatet. Men dette ble strålende. Det ble en storslagen utstilling med det beste av mange store samlinger. Der har vært større utstillinger. I New York f. eks. både i 1936 og 1947. Og lokalene i Bryssel var langt rommeligere, men allikevel — denne var stor nok, og den var meget rikere enn noen tidligere. Som et slående eksempel kan nevnes at der bare er 26. eksemplarer av de kjente 1 d. og 2 d. pence «Post Office» Mauritius. Av disse 26 var der 15 på utstillingen, hvorav 12 i rammene og 3 hos handlere. Om noen av de siste tre ble omsatt, vet jeg ikke.

På grunn av den ovennevnte nedskjæring av rammetallet til de enkelte utstillere, hadde de utenlandske jurymedlemmer fått beskjed om å gjennomgå den del av samlingene som ikke ble utstilt. Som dommer gjorde jeg det for alle norske utstillere, unntatt for hr. Ødegård i Tromsø, som ville utstille sitt studiearbeid helt. For senere å slippe å beskrive disse norske samlinger, kan jeg kanskje referere mine rapporter.

Arnstein Berntsens NORGE.

Eieren utstilte norske frimerker i København og fikk gull. I Basel sølv og i Helsingfors gull pluss ærespris. Siden da er samlingen betydelig utvidet og forbedret med flere sjeldenheter og ved å gi studiearbeidet for posthorn skilling, 1877 øre utgaven og 20 mm merkene en utvidet ramme. Samlingen er omarrangert, oppsatt og oppskrevet på ny. Den har over 500 albumblad, og alle er nødvendige for å danne denne framstående ubrukte studiesamling.

1855. Her er en ubrukt blokk, den eneste kjente, ett par og flere stykker med original gummi. Dobbelfoten, cracked plate og oppgravert hjørne. Nytrykk, brev og poststempler er vel representert.

1856. Ubrukt i blokker og enkeltstykker, unntatt 8 skilling i par. To skilling i den sjeldne citronfarge og fire skilling uttagget brukt. Videre «Specimen» nytrykk og P. A. Nymans prøvetrykk i blokker i forskjellige farger.

1863. Ubrukt i blokker og enkeltseksemplarer. De forskjellige typer av samtlige verdier. Ubrukt, uttagget en blokk på 6, en hjørneblokk og en enkelt — alt på plate II. Sjeldne oppgraveringer, specimen og nytrykk.

1867. Ubrukt i blokker og enkeltstykker. Et vertikalt par 2 skil 2 uttagget imellom. Hjørnevannmerke hvor løven er haleløs og uten øks. Specimen og nytrykk.

1872. Ubrukt i blokker og enkeltstykker. 1 skilling uttagget horisontalt, 4 og 7 skilling uttagget, nyanser og oppgraveringer. De forskjellige plater og typer for hver verdi. «Specimen», Petersens prøvetrykk på dobbel kartong. Denne utgave er vel utarbeidet, og studiearbeidet har større interesse enn de mange sjeldenheter. En blokk av 4 skilling beviser at der er en ukjent blokk mellom nåværende pl. I og pl. II. En blokk på 25 av 7 skilling beviser at der er en plate foran den nåværende pl. I.

1877. Posthorn skygget. Ubrukt i blokker, par og enkeltstykker, 5 og 10 øre i

alle kjente plater. 25 øre ubrukt i en frisk farge. Her er et typeskjema av 25 øre som er hr. Berntsens egen studie.

1878. Ubrukt i blokker. 1½ krone med FRIM utelatt; dette er det eneste eks-emplar som jeg har sett.

1878—82. Med skygget posthorn. En ubrukt 6-blokk av 5 øre ultramarine og en 4-blokk av 10 øre rosa.

1882—83. Posthorn uten skygge i ubrukte blokker og enkeltstykker. Begge papirsorter. 20 øre i begge plater i forskjellige fargenyanser — vannmerker og typer — også tilleggstypene.

1883. 21 mm. Ubrukt i blokker, par og enkeltstykker — også den gode 12 øre mattgrønn og 25 øre i to blokker.

1886. 20 mm. Ubrukte blokker, par og enkeltstykker. Videre brukte utarbeidet i alle plater, typer og nyanser. Dette er et utmerket studiearbeid som inneholder mange sjeldne typer og varianter:

3 øre pl. II, Petersens papir i blokk, må være meget sjelden.

3 øre grovtagget.

5 øre grovtagget.

10 øre — plate IV — type 1, 2 og 3, som er brevkort-klisjéen.

10 øre utagget.

20 øre utagget i seksblokk.

10 øre pl. VII, en 6-blokk med to type 1 og fire type 4. Denne er sjelden.

Hertil er der mange faste varianter og oppgraveringer, og alt er så å si ubrukt. Det er usedvanlig, og der ligger megen alvorlig samlerglede bak. Jeg anser denne utgave som samlingens beste.

1893. Centraltrykkeriet og Knudsens trykk, grov- og fintagget i ubrukte blokker osv. Her er 10 øre tilleggstypen i Knudsens trykning. 20 øre er en essay på kartong av 1898. En smukk del av samlingen.

1905. De provisoriske og kroneverdiene av 1907 og 1909 samt 1910 er flott representert med essays, prøvetrykk og fargetrykk. Likedan er de følgende utgaver opp til i dag. Av sjeldenheter kan nevnes:

20 øre løvetype II, fireblokk utagget.

20 øre 1914, et prøvetrykk i rødt i stedet for i blått.

5 øre med V ute av stilling i flere blokker.

20 øre med V omvendt.

Videre frimerkehefter fra 1904 og 1907. En ubrukt samling kontroll marginaler fra 1896 til 1937. Denne er meget god,

om enn ikke komplett (en komplett marginal samling fins nok ikke).

1889—1920. Portomerker — ubrukte blokker, par og enkeltteksemplarer. Begge grovtaggete 20 øre og en tiblokk av 20 øre mattblå av 1927. Videre ubesørget og uinnløst i blokker.

Denne store samling inneholder mange førfilatelistiske og atskillige gode hel-saker.

Med hensyn til kvalitet, filatelistisk kunnskap og vakker montering og oppskrivning er dette av høy kvalitet, og juryen vil sette pris på å se den lille del som er utstilt.

Når denne rapport er så detaljert, er dette for at juryens medlemmer kan ha den som en referanse, da jeg tror at dette er den beste samling Norge i mitt land og antakelig den største ubrukte studie-samling som eksisterer.

C. M. Henriksen — NORGE.

Dette er en studie av de to plater av 4 skill. 1863.

Den første framtreddende studie av dette frimerke som ble vist offentlig, var hr. Benjamin Goodfellow's. Det ble utstilt i London i 1923 og ble belønnet med gull.

Siden har hr. C. M. Henriksen fortsatt og utvidet studiet av dette frimerke. Han har skrevet i vårt tidsskrift om sitt arbeid, og i den senere tid har han utstilt dette arbeide ved flere internasjonale utstillinger.

Det utstilte arbeid, de 8 typer og disses undertyper, går betydelig videre enn Goodfellow's over de to plater.

Samlingen er rik på oppgraveringer, flekker og sjeldne poststempler. Av disse vil jeg nevne riststempelet, som er meget sjeldent på denne utgaven. Videre sjeldne skipsstempler og kanselleringer i m/s.

Samlingen gjør seg godt med frimerker av bare høy kvalitet.

Reinert Engeby — NORGE.

Dette er en Norgessamling i tre album. Den består av ubrukte og brukte frimerker. Den ubrukte del er komplett i enkeltstykker uten varianter — det er opp til 1905. Etter dette år er der mange par, striper og blokker ubrukt. De senere utgaver etter 1920 er i hele ark. Kvaliteten er god helt igjennom.

Den brukte del av samlingen inneholder de alminnelige studiearbeider av plater og typer, unntatt 1872-utgaven. Der er flere gode poststempler — innbefattende noen skipsstempler og tidlige data.

Fra den første øreutgave av 1877 er platene og de fleste typer av hver verdi godt utarbeidet ifølge «Katalogen for Norges Frimerker». En mengde av de alminnelige feil og prikker fins, og en del oppgraverte merker som er vanskelig å få fatt i. Allikevel den eneste sterke del av samlingen er studie av Centraltrykkeriet og Knudsens frimerker av 1893—1909.

Før-filatelistiske brev fins, også fløyne brev fra de tidligste norske luftruter, — disse er godt representert. Alle tjeneste- og portomerker er til stede.

Det er en pen samling, gjør seg godt så vel frimerke som monteringen og oppskrivningen.

Sigurd Pedersen — IRLAND — EIRE.

Dette er en samling som eieren har arbeidet med og stadig forbedret i 25 år. Den har vært utstilt ved flere utstillinger. I Basel fikk den bronse med juryens gratulasjon for smukk montering og oppskrivning. I Helsingfors sølv og i Bryssel bronse. Mellom hver utstilling er samlingen forbedret og forstørret samt delvis ommontert.

Jeg har gjennomgått samlingens seks album, som jeg vil dele opp i fem deler:

1. Førfilatelistiske brev. Denne er meget interessant, går tilbake til 1780. Mange mindre postkontorer er representert her med ett eller flere poststempler.

2. Britiske frimerker med irske poststempler. Her er flere ting av interesse — en 6-stripe 2 d. 1841 på brev, et smukt 1 shilling 1847 og en forenklet samling av britiske frimerker opp til 1920.

3. Dollard's og Thom's overstemplinger på britiske frimerker mellom 1922—1937. Denne del er utarbeidet i detaljer og er samlingens viktigste del. Alle varianter, feil og feiltrykk fins, både de som står i Stanely Gibbon's katalog og andre. Her er mange par, striper og blokker, også brev. Det er et vakkert studiearbeid.

4. Eires frimerker fra 1922 til 1950 — brukt og ubrukt, varianter, striper og blokker. Også flere interessante essays og prøvetrykk.

5. Her er samlingens kontrollbokstaver og tall.

Samlingen er av høy standard med et raffinert utvalg av utsøkte frimerker. Alle seks album er av samme standard for netthet både i montering og oppskrivning, hvilket alt er eierens eget arbeid. Det hele viser at hr. Pedersen kjenner Irland — Eires frimerker særdeles godt med et utmerket kjennskap til disse frimerkers detaljer.

Eugen Hanssen — FALKLAND ISLANDS.

Denne samling er en utvidet general-samling som gjør seg godt. De forskjellige utgaver fins brukt og ubrukt av utmerket kvalitet. De mest interessante utgaver — Victoriamerkene — er ikke sterke i de sjeldne varianter, ei heller i blokker eller på brev. Der er dog atskillige par, og utgavene er komplett.

Oppskrivningen er litt tung, men leses lett, og eieren kjenner sine frimerker. — Samlingen er sterk i de moderne utgaver.

Hr. Eugen Hanssen har utstilt ved tidligere internasjonale utstillinger. I Helsingfors fikk den sølv, i Bryssel bronse.

I første jurymøte overleverte jeg mine rapporter, som var oversatt til engelsk og fransk, til de forskjellige medlemmer for de respektive grupper hvor Norge deltok. Jeg tror at det hadde sin betydning. Personlig fikk jeg intet med bedømmelsen av disse norske utstilleres objekter, idet jeg straks ble anmodet om å være formann for Storbritannia-gruppen. Formennene i alle grupper var utlendinger: Dr. Mario Dienna, Italia, for British Commonwealth. Dr. Hennan, Chicago, for U.S.A. og Confederated States. Herr Nils Strandell for Europa. Dr. Hennan for Syd- og Sentral-Amerika. Dr. Pileur, Paris, for Asia. Mr. Berthelot, Paris, for Tema samling. Chaptar Bey, Kairo, for lokalpost. Dr. Pileur for luftpost.

Etter å ha arbeidet i fire dager og hver gruppe hadde gjennomgått sine respektive album, ble man helt ferdig onsdag med bedømmelsen. Gruppens bedømmelse ble naturligvis fulgt, unntatt at det i enkelte tilfelle ble gjort bemerkninger fra et eller annet medlem som personlig kjente samlingene og som mente at den var bedømt for lavt eller for høyt.

Der var enstemmighet om Grand Prix uten diskusjon, da den — hr. Adam's Storbritannia — var enestående. Derimot ble der en del diskusjon om de tre andre

ekstra premier — 1) Studie-arbeid, 2) Representasjon utført av utstilleren selv, og 3) Representasjon utført av spesialister. Det vil sikkert glede alle her i Norden at nr. 2 gikk til den framtreddende danske filatelist, arkitekt Schmidt-Andersens utsøkt vakre og verdifulle studiearbeid av Danmarks 4 R.B.S.

Som dommer av Storbritannias frimerker ble det hovedsakelig denne gruppes frimerker som jeg studerte og som jeg gikk inn for. Til all lykke hadde vi to englendere med i gruppen som kunne sine ting i detaljer og som veiledet oss utførlig om alt vi andre spurte om og en hel del annet. Det viste seg straks at hr. Adam's 15 rammer inneholdt alle rariteter som var kjent og en del sjeldenheter som selv ikke våre to engelske spesialister hadde sett tidligere. Den fikk Grand Prix. — Det var ikke vanskelig for oss å bedømme hverken nr. 1 eller nr. 2, senere ble det jo verre, men også det gikk. Der var bare én dame i vår klasse. Hennes England var ikke stor, men også den fikk bronse. Således ble samtlige utstillere tildelt medaljer. Denne gruppe fikk således tildelt: Grand Prix, to store gull, hvorav én var for nytt research og studiearbeid, tre forgylte, ti sølv, hvorav én med juryens lykkønskninger (studie), og seks bronse. Ved siden av disse 22 medaljer var der 16 utstillere hors concours eller inviterte objekter i min gruppe.

Blant de mange høytstående samlinger var den samlede Sveriges filatelistforeningers objekter en imponerende verdifull og vakkert oppskrevet samling. Denne samling fikk Royal Philatelic Society's store medalje som en anerkjennelse for elskverdigheten. Denne samme medalje ble også gitt til Mrs. John Denny Dale, New York, for hennes elskverdighet å utstille sine store rariteter. Det ble sagt at dette var utstillingens mest verdifulle samling.

I æresklassen, hvor bare noen få av de aller største samlere fikk utstille, var der mange sjeldenheter som sjelden ses.

Her var konsul Benzinger fra Sverige med sine vidunderlige svenske R.S. og øvrige verdenssjeldenheter. Den anonyme «Sextus Afranius» med 7 rammer av ting som en ikke hadde sett eller trodde eksisterte, som f. eks. Frankrike 1 fr. vermillion 32 enkeltstykker, en seks-stripe, en blokk på åtte ubrukt frisk vermillion, et ark på 20 av den røde «Treer» fra Sach-

sen, Finnland 1 m. 1867, et rekonstruert ark på 50. Et ark av £ 5 — 1882 England. M. Leon Dubus, Paris, Kong Carol av Romania, Champions ubrukte Frankrike i blokker. Bare én verdi, 15 c. 1850, manglet i blokk. En handler fortalte at han hadde hatt en sådan, slik at alle eksisterte. Den 85-årige franske samler Kastler hadde utstilt en historisk sjeldenheter — en konvolutt hvorpå der sto at den inneholdt 287 millioner gullfrancs — en del av Frankrikes gjeld til Tyskland etter 1871-krigen. — Naturligvis var den engelske konges samling strålende. Denne er forresten godt beskrevet i katalogen.

I en avis sto det at utstillingens frimerker representerte £ 4 000 000 i verdi. Dette er store tall, selv om der som sagt var 15 «Post Office» Mauritius der.

Utstillingskomiteen var vel tilfreds med besøk fra publikum, over 31 000 engangsbilletter ble solgt, dertil kom seongbilletter. Etter fem dager var utstillingskatalogen utsolgt, dertil utstillingskonvoluttene.

En enestående gjestfrihet ble vist juryens medlemmer og alle fremmede og disses damer — hver dag var opptatt. Der var en trist meddelelse, nemlig at den i Norden så kjente dr. Byam's kone plutselig ble syk, og dr. Byam måtte forlate utstillingen og tok fly til sitt hjem på øya Guernsey. Vi hørte senere at fru Byam var avgått ved døden.

Nye norske frimerker.

I løpet av høsten og vinteren vil en ny norsk frimerketype med Kongens bilde se dagens lys, og løvemerkene vil forsvinne for godt. Den nye type er tegnet av sekretær Johs. Haukland, som også tegnet det utmerkede 25 øres merke i U.P.U.-serien. De nye merker viser Kongens bilde i halvprofil. Rundt merkets tre sider slynger seg et bånd som i øverste venstre hjørne er brutt av kongekronen. Våre frimerker vil da få følgende sammenstilling:

Fra 1 øre til og med 20 øre —
posthorntypen.

Fra 25 øre til og med 80 øre —
den nye Kongetype.

Fra 1 krone til og med 5 kroner —
beholdes den nåværende type.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

BELGIA:

De belgiske spare- og livrentekassers 100 års jubileum — frs. 1.75 med bl. a. bikuben som motiv. — I anledning av det hellige år er det på privat initiativ sendt ut en serie på 3 verdier. Merkene har ikke frankaturkraft.

Spesialutgave i anledning av europamesterskapet i fri-idrett, som avholdes i Bruxelles 23. til 27. august: 0.20 + 0.05 innspurt i løp. 0.90 + 0.10 hekkeløp. 1.75 + 0.25 stafettløp. 4.— + 2.— stavhopp. 8.— + 4.00 diskos.

BULGARIA:

Til ære for bulgarske kunstnere — 1, 4, 9, 15, 20, 40 og 60 l.

DANMARK:

Nytt merke i kongeserien — 45 øre blivende grønt, sendt ut den 20. mai.

På grunn av forandringer i portotakstene kommer enkelte av de kurserende merker i nye farger. Foreløpig foreligger 20 øre brun og 25 øre rød. Det var ikke 1. dags avstempling for disse merkers vedkommende.

Fra Grønland sendes i sommer ut en ny kurserende serie i verdiene 1, 5, 10, 15 og 25 øre (kongen i admiralsuniform) og 50 øre, 1 og 2 kr. (ishavsskuten «Gustav Holm»).

FINNLAND:

Som tidligere meddelt utga Finland en serie på 3 verdier i anledning av Helsinkis byjubileum. 1. dags brevene sendtes ut fra Stadion med helikopter, og konvoluttene har foruten det vanlige spesialstempel også ett med et helikopter og teksten STADION 11—6—50.

FRANKRIKE:

Til innvielsen av et monument over avdøde president Poincaré — frs. 15, portrettmerke.

Til minne om den franske forfatter Charles Péguy, som falt ved Plessis-l'Évêque i september 1914, utkom den 12. juni et 12 fr. merke. Farge: brun.

ITALIA:

Den 28. Milano-messe — 20 l.

UNESCO-kongressen — 20 og 55 l.

Det hellige år — 20 og 55 l.

JUGOSLAVIA:

Den 1. mai — 3, 5, 10 og 12 d. med Titos bilde.

Den 4. juni — et merke 3 d. for barnets uke.

KIRKESTATEN:

Det hellige år — en serie på 8 verdier.

NEDERLAND:

Sommervelgjørenhetsmerker med motiver fra næringsliv og gjenoppbygging — 2 + 2, 4 + 2, 5 + 3, 6 + 4, 10 + 5 og 20 + 5 c.

6 c. brun fra Curacao foreligger overstemplet 10 c. Nederland.

Nytt portomerke — 6 c. blå.

Den 17. juli utsender Nederland en serie på 5 merker i følgende verdier: 2 + 2 cents bronse, 5 + 3 c. rødbrun, 6 + 4 c. grønn, 10 + 5 c. purpur, 20 + 5 c. blå. Tilleggene går til gjenoppbygging av kirker som ble ødelagt i krigen. Merkenes motiv: Den gode samaritan.

POLEN:

Overføringen av sosialpolitikeren Julian Marchlewskis aske til Polen — 15 zł.

Warzavas gjenoppbygging — 5 zł.

23. messe i Poznan — 15 zł.

1. mai feiringen 60 år — 10 og 15 zł.

Anti-atombombeserie — 10 og 15 zł. m/ fredsduen som symbol.

PORTUGAL:

Det hellige år — 50 c., 1, 2 og 5 esc.

ROMANIA:

100 års minnet for maleren J. Andreescu fødsel — 5, 11 og 20 l.

Ny plan for næringslivet — 11 og 31 l., 11 l. også utakket.

1. mai feiringen — 31 l. takket og utakket.

Ny kurserende serie med våpentegn — 15 verdier.

SAN MARINO:

25 l. pakkepostmerke fra 1946 er overstemplet med 200 l.

Ny luftpostserie med landskaps- og bymotiver — 9 verdier fra 2 til 500 l.

Verdiene 5, 15 og 50 l. fra ovenstående serie sendes også ut med overtrykk XXVIII FIERA

INTERNAZIONALE DI MILANO APRILE 1950
— den 28. Milano-messe.

SOVJET-SAMVELDET:

Filmens 30 års jubileum — 25 kop.
Morosov — 40 kop. og 1 r.
Sovjetvalg den 1. mai — 40 kop. og 1 r.
Post- og telegraf-tjenestemennenes internasjonale organisasjoner — 40 og 50 kop.
Moskva-museer — 9 merker, alle på 40 kop.
Stalingrads gjenoppbygging — 20, 40 og 50 kop.
26 år siden Lenins død — 3 merker.

SVEITS:

Årets Forbundsfestmerker — 5 + 5, 10 + 10, 20 + 10, 30 + 10 og 40 + 10 c. Laveste verdi symboliserer det sveitsiske postverks 100 års jubileum, de øvrige verdier viser nasjonale idrettsgrener.

TSJEKKOSLOVAKIA:

5 års minnet for befrielsen og den tsjekkoslovakiske folkerepublikk — 2 serier, begge i verdiene kc. 1.50, 2, 3 og 5.

TYRKIA:

2½ l. luftpostmerke — opplag 60 000.

TYSKLAND/Østsonen:

1. mai 60 år — 30 pf.

TYSKLAND/Saar:

Ny kurserende serie med motiver fra næringslivet — 5, 10, 15 og 20 frs.

Røde K ors — 25 + 10 frs.

UNGARN:

1. mai jubileet — 40 og 60 f, 1 ft. 40 f. merket i opplag 150 000, de andre 1 million.

Fagforeningenes internasjonale kongress — samme verdier og opplag.

Barnehjelps-serie — 20, 30, 40 og 60 f., 1.70 ft.

ØSTERRIKE:

100 års dagen for det første østerrikske fri-merke minnes med ett merke til 1 s. i opplag 1 million. Motivet er 2 kr. merket fra 1850.

Oversjø:

SAMBANDSSTATENE:

3 c. merke til ære for de amerikanske lokomotivførere. Det avbilder Casey Jones som døde på sin post, og hans bilde flankeres av det lokomotiv han i sin tid kjørte og et moderne lokomotiv.

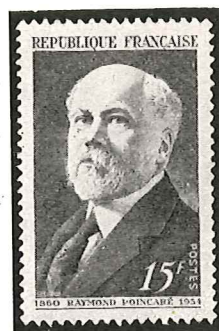
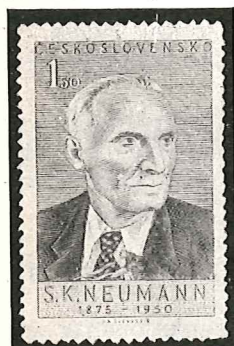
Den begivenhet at det er 150 år siden regjeringsmakten og sentraladministrasjonen ble overflyttet fra Philadelphia til Washington skal feires med 4 merker. Det første sendtes ut den 20/4 og viser frihetsstøtten på Capitol, det annet kom den 11/6, dagen for postadministrasjonens overflytning.

Midt-Vestens 100 års jubileum feires med merke som har Kansas City som motiv.

Speiderbevegelsen feires med et 3 cent merke den 20. juni.

Fra en norsk-amerikansk samler har nyhetsredaktøren fått en hilsen frankert med 5 c. Norway merket og avstemplet Norway, Maine, 17/5 1950. På baksiden er konvolutten forsynt med et spesialstempel som avbilder en truge og har følgende tekst: Norway, Maine, the snowshoe Town, Norway Snowshoes with Peary, North Pole, Byrd, South Polé, McMillan, Arctic, — og undertegnet av et firma som kaller seg Largest snowshoe factory in the world.

Postverket og særfrimerkene.

Av Trygve Jacobsen.

(Forts. fra nr. 5/6 1950).

En oversikt over de provisorier som er utgitt, siden det første kom i 1888, gir følgende to grupper:

- a. Merker med opplag på over 1 million stykker:
 1. 20 øre på 12 øre, 1888 (2,5 mill.).
 2. 5 øre på 25 øre, 1922 (5,3 mill.).
 3. 30 øre på 45 øre, 1927 (3,4 mill.).
 4. 20 øre på 25 øre, 1928 (2,7 mill.).
 5. Portomerke 4 øre, 1929 (1,1 mill.).
 6. Portomerke 20 øre, 1929 (1,4 mill.).
 7. Portomerke 40 øre, 1929 (1,0 mill.).
- b. Merker med opplag under 1 million stykker:
 1. 1 kr. på 2 skilling, 1905 (130 tusen).
 2. 1,50 kr. på 2 skilling, 1905 (60 tusen).
 3. 2 kr. på 2 skilling, 1905 (60 tusen).
 4. 30 øre på 7 skilling, 1906 (500 tusen).
 5. 15 øre på 4 skilling, 1908 (700 tusen).
 6. 30 øre på 45 øre - Svalbard, 1927 (600 t.).
 7. Portomerke 1 øre, 1929 (700 tusen).
 8. Portomerke 10 øre, 1929 (600 tusen).
 9. Portomerke 15 øre, 1929 (300 tusen).
 10. Portomerke 50 øre, 1929 (300 tusen).
 11. Portomerke 1 kr., 1929 (400 tusen).
 12. Portomerke 2 kr., 1929 (400 tusen).
 13. 14 øre på 2 skilling, 1929 (300 tusen).

Etter krigen har en fått de to provisorier: 25 øre på 20 øre og 45 øre på 40 øre. I tillegg hertil er et «frimerke med tilleggsverdi» omdannet til et «provisorium med tilleggsverdi», litt komplisert altså.

Ser en på ovenstående fortegnelse, er det ikke tvil om at en ukjent elsker av nye frimerke-emisjoner må ha hatt en finger med i spillet. For det er vanskelig å tenke seg at sparesansen skal komme slik på avveier som den gjorde i 1929. For også i dette tilfelle bør postverket kreve et minsteopplag som kan utnyttes for sparing. Og dette opplag kan en passende sette lik 2—3 millioner merker. Går en ut fra denne forutsetning, vil det si at 4 av de 20 provisorier er rettfærdiggjort, mens 16 stykker må karakteriseres som unødvendige. For en kan drive sparesansen så vidt at det rett og slett går vår «frimerkeære» nær.

Slutning.

Konklusjonen av denne oversikt må bli at postverket ikke har holdt rene linjer i vår frimerke-emisjon. Feilene er allikevel ikke større enn at de lett lar seg rette, hvis en vil gå inn for en slik oppgave.

Rene linjer betyr rett og slett ivaretagelse av postverkets interesser på en enkel og representativ måte og ivareta norsk representasjon så vel innad som utad gjennom frimerke-emisjonen. Skal en formulere dette nærmere, må det bli i følgende form:

1. En gjeldende og varig standardtype av norske frimerker i slik form og slikt særpreg at det blir «innarbeidet» verden over.
2. Få og representative leilighetsmerker i kvalitetsutførelse, med høye krav til den begivenhet som skal være gjestand for minne eller agitasjon.
3. Ingen veldedighetsmerker.
4. Minimumsopplag av alle merker må fastsettes.
5. Streng ordre til alle funksjonærer om bare å selge særmerker når de verdier som disse har, kreves. En må sette sin ære i å selge den slags merker ut i det tidsrom hvori de aktuelt skal øve sin representative misjon.

*

Og til slutt et ord fra én frimerkesamlers synspunkt. Hvis et frimerke kommer i tilstrekkelig stort opplag, kan flest mulig samlere verden over få det innlemmet i sin samling. Yngre mennesker med lite penger vil sette pris på å finne land, hvor de lett kan få komplette merkesamlinger for små omkostninger.

Rikelige opplag vil derfor bety en større interesse for Norge, og det er jo nettopp det vi tilsikter.

Det er liten reklame for et land at dets frimerker er vanskelig tilgjengelige. Verden over har alle filatelister en ubetinget forakt for en rekke land, som har drevet frimerkespekulasjon i stor stil — ja, endog drevet den så vidt at samlere åpent erklærer at de ikke vil samle på vedkommende lands frimerker.

«Vi samler på merker som har hatt postal betydning, og ikke på alle de trykte papirlapper som enkelte land forsøker å pådutte samlere, og hvis hensikt vesentlig har vært å plukke penger fra disse.»

SJELDNE NORSKE BLOKKER 1855–1910 (II)

Under ovennevnte titel skrev jeg en artikkel i dette tidsskrifts nr. 1 for i år, og som jeg håpet har den forårsaket at nye opplysninger er kommet fram. I anledning av Redaktørens notis på side 45 (nr. 2 i år) skal jeg imidlertid opplyse: at 20-blokken av 3 skill. 1856/57 også av meg skulle vært benevnt 20-blokk. Den befinner seg i Bergen, og det er bare én slik blokk her i landet. Enn videre har jeg ikke medtatt sjeldne blokker av merker som fins i *helark*, således av 3 skill 1863/66, — og 15-blokken som Redaktøren nevner av 6 skilling posthorn, er medtatt i min artikkel. De blokker Red. nevner, eies alle av samme samler i Bergen.

Men fra andre kanter har jeg i mellomtiden til dels sett, og til dels fått opplysning om, andre sjeldne ting, og som et supplement til min første artikkel skal jeg her tillate meg å nevne en del interessante ting:

I første rekke nevner jeg av skillingene en 40-blokk av 3 skill. 1872/75 (kjent i 80-blokk og *helark*, men neppe samme trykning), og av øremerkene en 50-blokk av 10 øre 1877/78 pl. II (også kjent i *helark*, men senere stadium?), enda en 4-blokk av nr. 40 pl. I, samt 4-blokk av 40 II b, som jeg tidligere aldri har sett.

Jeg har også sett følgende ubrukte blokker, som jeg formoder er de største kjente: 20-blokk av nr. 52 I, 30-blokk av nr. 52 III, 10-blokk av nr. 53 II b (der fins 2 slike), 15-blokk av nr. 53 IV a og en sikkert sjelden 4-blokk av nr. 54 II a.

Som et lite bevis for at det alltid har sin interesse å kartotekføre og omtale hva der fins av slike sjeldenheter, vil jeg også tillate meg å nevne at jeg fra O.F.K.'s interesserte U.S.-medlem, herr Gustave Larson, fikk tilsendt noen fotos som gjengis her. Først og fremst 6-blok-

ken av nr. 53 IV (fig. 1), som viser den «vanlige» brevkortklisjé nederst til høyre og *den nye* brevkortklisjé av type 2 til venstre for denne. Tidligere har vært beskrevet en 4-blokk med samme typestilling (Jellestad), men dette er jo allikevel en noe større blokk, og viser at førstnevnte *ikke* er unic!!!

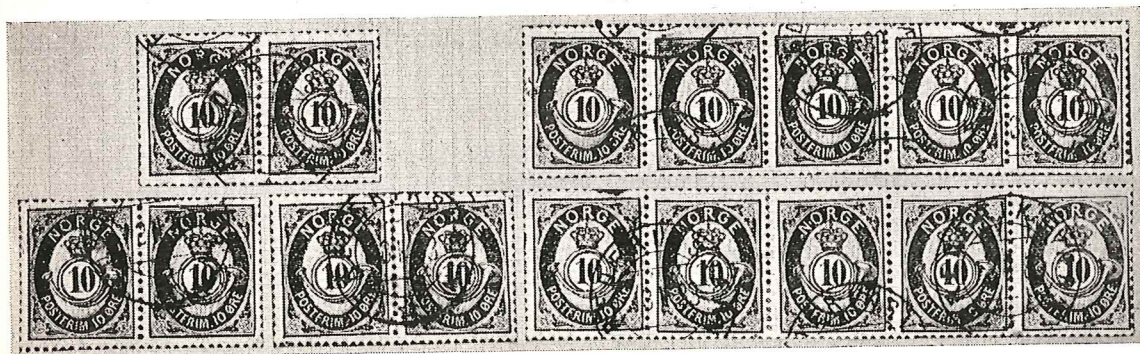
T. 1	T. 1	T. 1
T. 2	Brevkort- klisjé T. 2	Brevkort- klisjé T. 3

Dessuten avbildes her (fig. 2) en *rekonstruksjon* (Jellestad) av et foto av nr. 37 II. Fotoet viste de 2 fem-striper som en 10-blokk og i omvendt stilling, men ved hjelp av vertikale par lyktes det å vise merkenes stilling i arket. Merket helt til venstre er rand-eksemplar!

Jeg er ellers overbevist om at der fins meget her hjemme — og meget i utlandet — som vi ikke har oversikt over, og om artikler som denne kan føre til at vi får vite mere, så er det bra! Av ovennevnte store ubrukte blokker har jeg sikret meg gode fotos, da objektene er av stor interesse for Norsk Filatelistforbunds Håndbok. —

Av redaktøren for det kjente engelske tidsskrift «The London Philatelist» (organ for The Royal Phil. Soc., London) er jeg anmodet om å skrive om norske sjeldenheter av sådanne blokker, og jeg håper at en artikkel nettopp i dette blad vil kunne bringe nye ting for dagen.

Arnstein Berntsen.

Katalog over Norges helpost.

(Forts. fra nr. 5/6 1950).

KARTONG OG PAPIR

I alminnelighet ble kartongen og papiret til helposten levert av de samme firmaer som leverte papiret til frimerkene. Det er ikke gjort noe forsøk på å angi leverandørene under de forskjellige serier da en ennå ikke på langt nær har den nødvendige oversikt over dem. Noe av kartongen later til å være av utenlandsk opprinnelse. En del av den er også trestoffholdig og gulner sterkt i sollys. Særlig i de siste 5 krigsår har kartongkvalitetene vært meget dårlige. Bare de mest typiske forskjelligheter i papir og kartong er forsøkt katalogisert.

Mesteparten av kartongen og alt papiret er uten spesielt vannmerke, men endel kartongleveringer har vannmerke I, og to dobbelte brevkort fra 1881 har vannmerke II (etter «Norgeskatalogens» vannmerketyper). Da de forskjellige kort i samme serie ofte opptrer med og uten vannmerke, må en anta at postverket ikke har gitt noen bestemt ordre om å bruke den ene eller den annen sort kartong. Det er derfor for disse utgaver ikke gjort noe skille i serier med og uten vannmerke.

Anderledes stiller det seg med utgavene fra 1936 da postverket bestemte at kartongen skulle ha vannmerke «Post».

Ennå har en ikke noen oversikt over de forskjellige vannmerkestillinger. Enkelte synes imidlertid å være sjeldne.

FARGER

Det vil muligens kunne reises kritikk mot de anvendte fargebetegnelser, men en har i den utstrekning det har vært mulig, søkt å følge «Norgeskatalogen». Det opptrer også så mange nyanser at det er umulig å katalogisere dem, — bare de mest typiske er derfor oppført. En kan dog gå ut fra at de aller fleste nummer opptrer i nyanser uten at dette er spesielt angitt. Da kartongens eller papirets fargetoner influerer på fargenyansene, skyldes disse ofte nettopp forskjellen i papir eller kartong. Flere brevkort tåler ikke sollys, — dels blekes fargen og dels gulner kartong eller papir.

PRØVETRYKK — «SPECIMEN»

Av prøvetrykk kjennes bare forslag til de første skillingskonvolutter (jfr. J. Andersen: Nordisk Filatelistisk Tidsskrift s. 138, 1915) i forskjellige formater.

2-skillingskonvolutter forekommer ofte med rødt påtrykk «SPECIMEN». 3-skillingskonvolutter og en del eldre brevkort er også kjent med dette påtrykk.

PRISER

Det har været en ytterst vanskelig oppgave å vurdere de norske helpostutgaver. Sålenge omsetningen er så liten som den er i dag, og handlerne ikke fører helpost til sine kunder, er markedsverdien meget vanskelig å avgjøre. En har heller ikke full oversikt over det antall av hvert nummer som fins tilgjengelig nå, så en må regne med atskillige prisendringer i de år som kommer. Særlig vil det vel vise seg at ubrukt helpost fra de senere år blir vanskelig å skaffe. Prisene er imidlertid satt etter beste skjønn og etter de større tilgjengelige lagere her i landet.

Prisene angis som vanlig i to kolonner. Den første gir prisene for ubrukte objekter, den annen for brukte.

Alle priser er ført opp for feilfrie og pene eksemplarer. For dobbeltbrevkortene gjelder prisene ubrukt for *sammenhengende* kort. Brukt er derimot prisen angitt for et enkelt førstekort eller svarkort, da disse kort brukte bare skal forekomme delt. Mange samlere vil gjerne også ha de brukte dobbeltkort sammenhengende med førstekortet, eller begge kort brukt, men slike kort er oftest laget for samlere. Dog betinger de noe høyere priser. Ubrukte kortbrev må være inntakte med påsittende perforert rand og originalgummi. Prisene for brukte kortbrev gjelder eksemplarer med avrevet perforert rand, da disse normalt skal forekomme slik. Brukte kortbrev med påsittende rand betinger noe høyere priser. Prisene for brukte søknadskort gjelder både for stemplete og ustemplete kort. Konvolutter, særlig 2-skillingskonvolutter med blekkstrek over merkebilledet, har vært anvendt av postvesenet som returkonvolutter med et påklebet returmerke som senere er fjernet. Slike konvolutter kan derfor ikke regnes som postalt brukt og prisene er betydelig lavere enn for de ubrukte. Alle priser gjelder for den alminneligste «type» eller for ikke typebestemt materiale. Ønskes spesielle «typer», må en regne med et tillegg på 100%. Sjeldnere typer f. eks. av konvoluttene, eller hvor materialet er sparsomt, betinger et større tillegg.

Ubrukte objekter som kan kjøpes på postkontorene eller i «Samlerluka», er ikke priset.

Prisene for brukte objekter gjelder for slike som er sendt i posten innen en rimelig kurseringstid. Som alminnelig regel kan en si at helpost utgitt før 1893 og anvendt etter 1910 er mindreverdige. Likeså bør ubrukt helpost forsynt med privatpåtrykk som reklame o. l. betinge en prisreduksjon.

Eksemplarer med brekk, rift, stygg stempling, gjennomhulling eller flekker betinger bare en brøkdel av de angitte priser. Kast allikevel ikke slikt materiale. Det kan brukes i studieøyemed og kan således komme til nytte.

Konvolutter.

1871/77 P. Petersen.

Boktrykk enkeltvis på ferdigbrettede konvolutter av format 148—149 × 86—87 mm. Frimerket trykt i øverste høyre hjørne. Uten tekst. På klaffen et 19 mm høyt riksvåpen innpresset fargeløst ca. 5 mm fra klaffens spiss. Gummiering over ca. $\frac{2}{3}$ av klaffens lengde, gråhvit til gullig. Papir i forskjellige kvaliteter: A stripet, B ensartet. Meget varierende sjeldenhetsgrad for de forskjellige typer.

1871. Verdi i skilling.

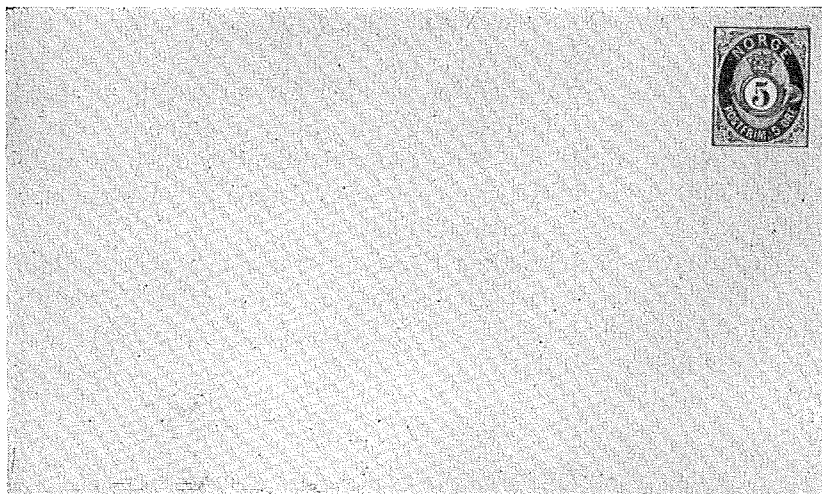
Merkeklisjéer fremstillet i elektrotypi, etter originalstemplet for skillingfrimerker i posthorntypen, levert av Philip Batz, København. Flere typer av hver verdi.

Nr. 1.	2 skilling, blå i nyanser, 4 merkeklisjéer, trykt i 1872 (brutto 100 000, netto ?).		
	A. Papir A	10.00	40.00
	B. Papir B	20.00	50.00

Mattblå konvolutter forekommer ofte med rødt påtrykk «Specimen». (Kr. 2.00).

Nr. 2.	3 skilling karmin, 7 merkeklisjéer, derav 3 forskjellige av Norgeskatalogens type 2, trykt i 1871 (netto-opplag ca. 333 000).		
	A. Papir A	0.75	1.00
	B. Papir B	1.25	1.75

Er kjent med merket påtrykt omvendt i nedre venstre hjørne, likeså forekommer våpenet innpresset på konvoluttens forside eller dobbelt på klaffen. Rødt påtrykk «Specimen» forekommer.

1876. Verdi i øre.

Merkeklisjéer fremstillet i elektrotypi, etter originalstemplet for ørefrimerker i posthorntypen med skravert posthorn, levert av Philip Batz, København.

Nr. 3. 5 øre ultramarin, 5 merkeklisjéer, papir B,
trykt før 7/9-76 (49 748) 0.50 0.50

Papir A forekommer.

Kvt. 2. Merkeklisjé Norgeskatalogens type 9 uten punkt etter «Postfrim».

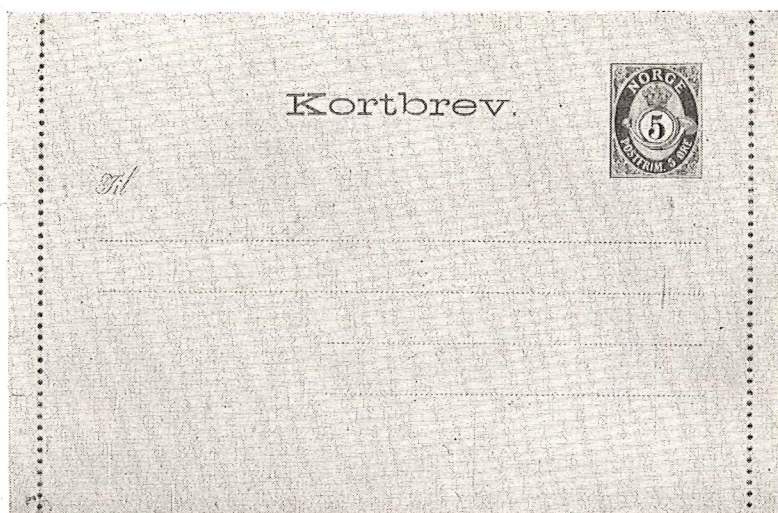
Kortbrev.

1898/1936 Chr. H. Knudsen.

Boktrykk, 6 kortbrev i arket. Kortbrevene har 3 folder, nederste del smalere enn resten. Perforering langs sidene av klaffen og de to øverste deler. På forsiden står øverst «Kortbrev» og «Til» over første adresselinje. Merket i øvre høyre hjørne. På klaffens bakside 2 tekstlinjer. Tynn gultonet til gul kartong, lys rosa innside, uten vannmerke. Format $137\frac{1}{2}$ —141 × 88—92 mm.

Merkeklisjéer fremstillet i elektrotypi, etter originalstemplet for ørefrimerker i posthorntypen, omgravert av myntgravør Throndsen. Innskrifter i antikva.

1898/07. På klaffens bakside begynner annen linje med «Afsender:» og første linje slutter med «breve».

JUNIORENE -

Nyrekruttering for filatelién.

Det er dessverre et beklagelig faktum at det planmessige arbeid for å verve nye tilhengere til vår hobby blant ungdommen har ligget langt tilbake i Norge i forhold til hva det gjør i andre land. For å søke å rette en del på dette, vil tidsskriftets neste nummer — nr. 8/9 — bli utgitt som et spesielt junior propagandanummer. Dette nummer vil bl. a. inneholde en «A.B.C. for frimerkesamlere» av ingeniør W. Ulleberg, og skoleinspektør O. Th. Urdahl vil skrive om «Skolen og filatelién».

Foruten det opplag som sendes til abonnentene, vil der bli trykt et ekstraopplag som stilles til klubbens disposisjon for selvkostende — 28 øre pr. eksemplar. Det er tanken at klubbene skal dele ut disse eksemplarer gratis til skolegutter i alderen 10—14 år, helst i forbindelse med et propagandamøte.

Private samlere som ønsker å støtte aksjonen, kan også sende inn bestillinger (minimum 50 eksemplarer) og eventuelt angi om de ønsker at eksemplarene skal sendes til en bestemt skole og klasse, forening etc.

Idet tidsskriftet går i trykken, er følgende bestillinger kommet fra filatelistklubbene i:

Bergen	1000	eksemplarer
Drammen	50	—
Fredrikstad	100	—
Hønefoss	100	—
Kristiansand	200	—
Nordenfjeldske	2000	—
Oslo	2500	—
Sandefjord	400	—
Sandnes	100	—
Tromsø	50	—

Bestillinger bes innsendt snarest mulig til tidsskriftets forretningsfører, F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

KRISTIAN GRIMSGAARD

IN MEMORIAM

Kristian Grimsgaard sov rolig inn den 29. mai, og dermed var et langt og begivenhetsrikt liv avsluttet.

Han ble nær 88 år gammel og var medlem av Oslo Filatelistklubb siden den 4. februar 1889. Han hadde således vært medlem i over 61 år og var ved sin død klubbens nr. 1.

Når vi minnes Kristian Grimsgaard, er det ikke bare som kamerat og som vanlig medlem i en klubb, men først og fremst som klubbens store Festfilatelist, — som så ofte har vært sagt: «Norges festfilatelist nr. 1!» Det var han som innstiftet både «Det Gyldne Posthorn» og «Den Glade Gauk», og han nådde selv de høyeste utmerkelser i begge disse ordener, idet han innehadde «Storkors» av førstnevnte og var den eneste som var tildelt sistnevnte orden i gull.

Den største innsats for sin klubb gjorde han kanskje ved sitt arbeid med det festfilatelistiske skrift «Glade Minder», hvor han var eneredaktør for nr. I—IV og medredaktør for nr. V, som utkom så sent som i 1946.

I disse bøker viser han sitt enorme kjennskap til klubbens indre liv, — han viser en usedvanlig sans for humor, — en livsglede utenom det alminnelige, — og

han viser sin sans for nyansen i alle situasjoner.

Og slik husker vi ham også fra klubbens møter og private fester, — som den toneangivende festfilatelist gjennom årtier, — som den høyt skattede seremonimester ved ordenspromosjonen i «Det Gyldne Posthorn» og som Stormester i «Den Glade Gauk», — som den evigglade og evig unge kamerat for alle oss andre i klubben.

Når vi forsøkte å påskjønne hans store innsats for sin klubb, så var dette ikke diktert av plikt, men av lyst til å gi ham noe igjen. Således også da vi i 1942 utnevnte ham til Æresmedlem, — den høyeste utmerkelse vi kan gi noe medlem. Vi kommer til å savne ham i klubben, men det er vårt håp at han gjennom sitt lange medlemskap har oppnådd å påvirke oss andre ved sin lojale framtrede og sitt gode humør, slik at vi kan være i stand til å føre hans ideer videre, — noe som har en uvurderlig betydning for nettopp en hobbyklubb som vår.

Begravelsen fant sted den 5. juni, og utenom hans familie, venner og klubbens styre, var møtt fram mange av hans filatelistvenner.

Fred med hans minne!

I Styret for Oslo Filatelistklubb

Arnstein Berntsen.
Formann.

STIAN SANNESS 70 ÅR

Den 6. juni fylte Stian Sanness 70 år, men jeg tror ikke at svært mange filatelist fikk rede på det. Han ønsket å feire dagen i ro.

Og hvem Stian Sanness er, skulle det vel være unødvendig å fortelle, men det kan kanskje allikevel være enkelte detaljer som kan interessere dem som i årrekker har stått i forbindelse med ham.

For han er ikke bare den alminnelige filatelist- eller samler-type. Han har vært i berøring med nærsagt alle forhold innen vår hobby, og hans første skritt var at han den 1. april 1901 ble medlem av Oslo Filatelistklubb, som dengang var den eneste frimerkeklubb her i landet.

Men allerede noen år senere flyttet han til utlandet, og var ansatt hos den berømte Kossak fra 1905—08, hvorefter han fortsatte hos Senf. Her var han ansatt fra 1908—17 og hadde sammen med to andre — hvoriblant den nåværende innehaver av Zumstein — den interessante og ansvarsfulle oppgave å sette priser i Senf-katalogen. Sanness forteller selv at stillingen var utrolig interessant og lærerik, og de som kjenner ham, har sikkert hørt mange morsomme anekdoter fra denne tid, da han arbeidet sammen med tidens store eksperter — og også selv ble ekspert. Og han er fremdeles katalogens medarbeider.

Ja, det er ekspert Stian Sanness har vært de siste decennier — og fremdeles er. Ikke bare på norske merker, men stort sett på hele Europa, og det vil ikke si så lite! Dessuten har han selv spesialsamlet en hel del land — også utenfor Europa, f. eks. Columbia og Nicaragua.

Opp gjennom årene har han hatt en framtrede posisjon i O.F.K., og har i årrekker vært denne klubbs faste ekspert på europeiske frimerker. Han var helt fra «Norgeskatalogen»s første utgave i 1929 medlem i katalogkomiteen (bl. a. sammen med Justus Anderssen og Johs. Jellestad) — og helt til 1943. Han har skrevet katalog over Norsk Bypost (utgitt av Norsk Filatelistforbund) og utarbeidet O.F.K.s katalog over Norske Poststempler 1846—93.

Han er Storkors i O.F.K.s orden «Det Gyldne Posthorn», varamann i «Anderssen-Dethloff-medaljen»s komité og i klubbens Råd.

Vi gratulerer hjerteligst!

Oslo, 17. juni 1950.

Arnstein Berntsen.

Ved forespørsler

til tidsskriftet m å svar-
porto vedlegges.

NORSKE PREFILATELISTICA — II

Som følge av min appell i foregående artikkel om dette emne i N.F.T. nr. 9 i 1949, har jeg fra inn- og utland mottatt en rekke brev med opplysninger.

Dessverre er en del av de gitte opplysninger ikke fyllestgjørende, idet innsenderne ikke har angitt stempelets farge, og videre har ingen av kildene kommentert stemplenes utseende og dimensjoner.

Bare ett av de mottatte brev har inneholdt nærmere beskrivelse, spesielt av Christiania-stemplerne, men da min oppfatning er den at materialet til bedømmelse av disse ennå er for magert, må en nærmere behandling av stempelvariantene utstå til senere.

Der vil sikkerlig fremdeles fra tid til annen framkomme opplysninger om tidligere data enn dem som finnes i fortegnelsen, men egentlige sensasjoner på området skal en ikke vente.

Det materiale som foreligger av svarte Christiania-stempler, er så dårlig at jeg ikke har villet anføre noen dato.

Under henvisning til ovenstående har jeg da utarbeidet vedlagte skjema som bare inneholder de poststeder hvis stempeldata har kunnet forbedres. Foruten Hølen, som var ny forrige gang, er nå også Ullensager tilkommet. — En 4de rubrikk for stempler uten fargeangivelse er tilføyet på grunn av de ovenfor omtalte utilstrekkelige opplysninger.

Oslo, 10. juni 1950.

H. Thrap-Meyer.

*

En kombinasjon av ovenstående liste og listen i N.F.T. nr. 9/1949 vil med forfatterens tillatelse bli inntatt i «Norske Poststempler» 2. utgave, som en håper å få utsendt september/oktober i år.

Oslo Filatelistklubb.

Arnstein Berntsen.
Formann.

Prefilatelisticke stempler (II) 1845—1854.

Poststed	Opprettet	Fått stpl.	Tidligste kjente avstemplinger:			
			Blått:	Svart:	Rødt:	Uten fargeang.
Aalesund	Før 14	1848		26-3-49		
Aasgaardstrand	3/9/52	1848	15-12-54			1-5-53
Bergen	Før 14	1846/48	9-4-51	27-12-45		
Brevig	» 14	1848		10-10-50		
Drammen	» 14	1846		17-3-46		
Christiania	» 14	1846?	1-9-47		31-1-45	
Chr.sand S.	» 14	1848		24-7-48		
Farsund	» 14	1848		7-5-50		
Flekkefjord	» 14	1848		29-12-49		
Frederiksstad	» 14	1848	15-4-51			
Frederiksværn	» 14	1848	11-7-50			
Holmestrand	» 14	1848	22-3-50			11-2-50
Horten		1848				21-3-53
Hønefos	Før 1848	1851	31-8-50			
Kongsvinger	Før 14	1848		14-2-49		
Mandal	» 14	1848		19-7-49		
Moss	» 14	1848		22-10-49		
Laurvig	» 14	1848	24-8-50	30-6-49		
Lillesand	» 14	1848		21-4-50		
Porsgrund	» 14	1848	23-10-51			
Skien	» 14	1848	20-2-52			
Stavanger	» 14	1848		24-10-49		
Thronhjelm	» 14	1849	26-5-49	20-2-49		
Tønsberg	» 14	1848	9-7-49			19-4-49
Ullensager	» 14	1855?		1-3-53		

EN INTERESSANT SKATTESAK

Ved Strinda og Selbu herredsrett er det avsagt dom i en ganske interessant skattesak mellom Strinda kommune og en skattyter i Strinda.

Saken gjaldt etterlikning for årene 1940—44, hvor kommunen hadde etterliknet mannen etter et beløp av 26 798 kroner fordelt på 5 år med 5350 kroner pr. år med 100 prosent straffetillegg, og det var denne etterlikningen skattyteren bestred og ville ha rettslig prøvet.

Ved formuesregistreringen etter krigen hadde skattyteren en formue på ca. 28 000 kroner. Pr. 1. januar 1940 hadde han ikke noen formue. Han hevdet at formuesopplegget skyldtes salg av frimerker. Da krigen brøt ut, hadde han en betydelig frimerkesamling. Våren 1939 var han kommet i forbindelse med en østerriker som drev frimerkehandel. Han kjøpte og solgte en del frimerker hos østerrikeren i tiden framover til 1943. Da meddelte østerrikeren at han var kommet over en samling England og engelske kolonnier som han skulle ha 28 000 kroner for. Det var en filatelistisk lekkerbisen og besto anslagsvis av 20—25 000 merker. Han hadde ikke så mange penger, men besluttet seg til å realisere så meget av sin egen samling at kjøpesummen kunne skaffes. Han solgte så merker til en del navngitte personer for 10 300 kroner og til fire andre navngitte personer for 7600 kroner, men dette siste beløpet kunne han ikke føre bevis for. Resten av de 28 000 som skulle skaffes til veie, fikk han inn ved småsalg som han ikke kunne redegjøre nærmere for. I begynnelsen av 1944 hadde han skaffet til veie 28 000 kroner, men da han kom til østerrikeren, meddelte denne at selgeren av Englandssamlingen hadde trukket seg. Skattyteren satte deretter pengene inn i bank. Det var dette formuesopplegget som kommunen nå vil le etterlikne som inntekt.

Retten bemerket at den først fant å burde avgjøre om de påståtte salg av frimerker i tiden høsten 1943 til våren 1944 kunne være skattepliktige som inntekt. Det gjaldt her en fortolkning av skattelovens § 43, 2. ledd, kfr. § 42. Etter hoved-

regelen i § 42 skulle salgene bli å beskatte. Salgene måtte sies å være «gevinst ved avhendelse av . . . andre formuesgjenstander», og det måtte antas at en vesentlig del av frimerkene var ervervet innen 10 år før avhendelsen. Retten fant imidlertid at en frimerkesamling gikk inn under unntakelsen i § 43, 2. punkt, «verdi-papirer . . . innbo eller annet løsøre som har vært benyttet i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning». At det skulle være bruksgjenstander i engere forstand, kunne ikke antas. Både bøker, malerier og andre «samlinger», derunder frimerker, måtte antas å gå inn under unntaksregelen.

Retten bemerket videre at en måtte betegne skattyteren som en utpreget samler og at hans virksomhet ikke var «næring eller forretningsforetagende». Heller ikke kunne man si at han hadde samlet merkene for at disse skulle «avhendes med fordel». Retten antok at enhver filatelist samlet for å øke sin samling og dermed dens verdi, men ingen virkelig samler tenkte på å samle for å realisere samlingen helt eller delvis med fortjeneste. De fleste filatelister øket sin samling ved bytte, salg og kjøp. Salgene som skattyteren hadde foretatt, var av en slik art at de ikke kunne inntektsbeskattes.

Retten fant imidlertid ikke bevis ført for at han hadde solgt for mer enn ca. 10 300 kroner. Det ytterligere salg for 17 700 kroner var det ikke ført tilstrekkelig bevis for. Retten fant videre at han hadde ført bevis for at de 10 300 kroner som han hadde solgt for, skrev seg fra merker i en samling som han hadde den 1. januar 1940, med en naturlig øking ved bytte, salg og kjøp på grunnlag av hans beskattede inntekt, gjennomsnittlig 5500 kroner pr. år.

Resultatet av saken ble altså at den utpanting som var holdt hos skattyteren, ble opphevet delvis. Den ble stadfestet for det beløp som framkom ved ny likning, hvor de årlige etterlikningsbeløp for årene 1940—44 ble satt til kr. 3 299.60 med 100 prosent straffetillegg. Omkostninger ble ikke tilkjent.

Meddelelser fra Postverket

Stevne-posthus.

I år holdes *Landsskytterstevnet* på Østre skytterlags bane «Østreheim», hvor et feltpoståpneri vil være i virksomhet i tiden 24/6—2/7 1950. Poststempelet har teksten: *Landsskytterstevnet 1950. Oslo.*

Landsturnstevnet holdes i Lillehammer i tiden 1.—5. juli. Stevnets brevhus har datostempel med tekst: *Landsturnstevnet Lillehammer 1950.*

Bergens krets av Norsk Speiderguttforbund skal ha stevne på Tvildemoen ved Voss i tiden 1.—10. juli. Stevnet får eget brevhusstempel uten dato — med tekst: *Vosseleiren 1950.*

Reklamehylser.

Byjubileum.

I anledning av byens 75 års jubileum vil *Mosjøen* postkontor i månedene juni, juli og august bruke en hylse i stempelmaskinen med tekst: *Mosjøen 75 år.*

Utstilling.

I tiden 7. august—8. oktober vil postkontoret i *Kristiansund N.* bruke en reklamehylse i stempelmaskinen med følgende tekst: «*Nordmøreutstillinga Kristiansund 29 sept. — 8 okt. 1950.*»

Røde Kors uken.

I poststempelmaskinene i Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger og Tromsø vil i tiden 9.—23. september bli brukt en reklamehylse med følgende tekst: «*Hjelp oss å hjelpe. Røde Kors «uken» 1950.*»

F. N.

I tiden 20.—24. oktober 1950 vil postkontorene i Oslo, Bergen og Trondheim bruke fjorårets F. N. hylse i stempelmaskinene. Teksten er: «*Støtt F N gjennom FN-Sambandet.*»

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

BERGENS FILATELIST-KLUB

holdt sitt møte nr. 363 torsdag den 1. juni 1950 i «Den Gode Hensikt»s lokaler, under ledelse av formannen, F. C. Svendsen jr. 38 medlemmer var til stede.

Siden klubbens siste møte var ett av dens mest framtrædende medlemmer gått bort. Johs. Jellestad døde plutselig den 22.

juni. I sin minnetale minnet formannen ham først og fremst som den fremragende filatelist han hadde vært; særlig hans store forskerarbeid når det gjaldt å bringe klarhet i problemet Norges første frimerker, deres framstillingsmåte, trykning, typing etc. Han innehadde Bergens Filatelist-Klubs, Norsk Filatelist Forbunds og Norsk Filatelistisk Tidsskrifts høyeste utmerkelser. Men også innen Bergens Filatelist-Klub, hvor Jellestad hadde vært medlem siden 1919, vil han etterlate seg dype spor, idet han hadde deltatt i klubbadministrasjonen i forskjellige tilslutningsverv helt fra 1925 til for kort tid siden. Til slutt minnet formannen ham som den trofaste venn han alltid hadde vært, som alltid var villig til å hjelpe når noen kom for å spørre ham til råds. — Etter minnetalen, som ble påhørt stående, refererte formannen et særtrykk av Jarle O. Stensdals nekrolog over Jellestad i det nummer av tidsskriftet som var under trykning.

Dette møte skulle egentlig vært klubbens mai-møte. På grunn av Jellestads plutselige død ble møtet omberammet til 1. juni.

To nye medlemmer ble innvotert: Fullmektig Sverre Eliassen, Forsikringsselskapet «Vesta», Bergen. Innkjøpssjef William Waage, Paradis.

I anledning av innbydelsen til klubbkonkurransen i siste B.F.K.-Nytt utspant der seg en diskusjon.

Referertes skrivelse fra forbundet angående tidsskriftets spesialnummer for juniors i september. Der ble sendt rundt en liste hvor man kunne tegne seg for de eksemplarer man ønsket kjøpe for utdeling til interesserte juniors blant sine kjente.

Deretter fikk Abr. Odfjell ordet til sitt kåseri: «Fra utstillingen i London». Kåseriet var delt i to avsnitt: Den selskapelige og den filatelistiske del. Han fremhevet den enestående gjestfrihet han og de øvrige deltakere var blitt vist, og fortalte fra de mange tilstelninger han som medlem av juryen hadde deltatt i. Deretter fortalte han om en del av de sjeldenheter som ble vist, og for de norske deltakeres vedkommende refererte han de rapporter han som medlem av juryen hadde sendt inn. Til slutt nevnte Odfjell at det denne gang var siste gang han deltok i internasjonale juryer.

Maalstad refererte en møtestatistikk for 3-årsperioden 1947—49, omfattende 28 møter, og en utvidet statistikk for klubbens samtlige 348 møter fra 1911 til utgangen av 1949.

Etter aftens holdt arkitekt Schou foredrag om oppsetning og teksting. Innledningsvis behandlet han de forskjellige utviklingstrinn innen gruppen fortrykksalbum og fram til man gir seg i kast med individuell montering og teksting på blanke ark. Her nevnte han de ting som burde tas med når teksten skulle formes, og hvilke prinsipper som burde legges til grunn ved merkenes plasing. Foredraget var ledsaget av en meget instruktiv demonstrasjon av forskjellige oppsett. Til slutt behandlet Schou opplegg til utvidete spesialsamlinger, idet han demonstrerte sine skjemaer for opplegget til spesialsamling av 20 mm utgaven.

Formannen takket Schou for hans lærerike foredrag og uttalte at styret håpet at Schou til høsten ville se seg tid og anledning til å fortsette sine gode instruksjonsforedrag når man gikk i gang med de mellomliggende møter.

Da dette møte ble semesterets siste, avsluttet formannen med å ønske god sommer, og arkitekt Schou rettet en takk til formannen og styret for god sesong.

Erik Wiborg.

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING

467. møte ble holdt på Larssens Hotell den 13. april. 28 medlemmer var til stede. — Kjøpmann Brækstad spurte om foreningen hadde foretatt seg noe overfor de uautoriserte frimerkehandlerne, og styrets beslutning om å anstille undersøkelser i byen angående disse handlede og deres priser ble referert. Fra postmester Zakariassen mottok foreningen en prøve på de nye pakkepostbilletene. Viseformannen ga en orientering om års- og møtemerker for den kommende 2 års periode, og opplyste at utgiftene til slike merker før årsmøtet i 1951 vil beløpe seg til ca. 400 kroner. Til slutt ble det auksjonert bort en kg-pakke klipp til inntekt for velferdskomiteens arbeid.

468. møte ble holdt den 27. april på Larssens Hotell, og 24 medlemmer var til stede. Referat fra foregående møte ble lest og godkjent. Som nytt medlem ble opptatt fru Esther Brattvik. Hun er foreningens første kvinnelige aktive medlem. Formannen refererte nyheter og bytteønsker. I forbindelse med kveldens auksjon foreslo herr Sverre Øyen at man skulle velge en auksjonskomité som skulle kontrollere objektene foran større auksjoner. Forslaget ble straks bifallt av medlemmene, og til komiteen ble valgt Arentz-Grastvedt, Dahl og Støren. Man gikk så over til kveldens store auksjon, og det viste seg at kjøpelysten var upåklagelig, idet 41 av de 78 objektene ble solgt, til tross for at flere av objektene ikke kvalitetsmessig var på toppen.

Wilhelm K. Støren.

469. møte ble avholdt 11. mai på Larssens Hotell. 23 medlemmer og 2 gjester var til stede. Referat ble opplest og vedtatt. Ingeniør Sverdrup, Drammen, ble opptatt som medlem. Formannen refererte skrivelse fra Tidsskriftet om at septembernummeret vil bli viet juniorene og anmodet medlemmene å tegne seg for eksemplarer til gratis utdeling blant skolebarn. Videre ble en rekke nyheter og et bytteønske referert. Ved velvilje fra postmesterens side fikk medlemmene se de nye Oslo-merkene, som kom i handelen fra 15. mai.

470. møte ble avholdt i forbindelse med den årlige generalforsamling den 25. mai. Etterat referat fra det foregående møte var opplest og vedtatt, og etterat diverse nyheter var referert, ble generalforsamlingen åpnet under ledelse av formannen, Sigmund Setsaas. Oppmøtet var dårlig; bare 21 medlemmer var til stede. Først behandlet man en mindre lovendring angående medlemskontingenten. Det viktigste ved endringen er at foreningen fra nå av vil forlange at medlemmer som er bosatt i Trøndelagsfylkene, skal være hovedmedlemmer i foreningen dersom de ikke er det i andre lokale foreninger innen distriktet.

Så gikk man over til valg. Formannen fraba seg bestemt gjenvalg, og til hans etterfølger ble valgt Ørnulf Arentz-Grastvedt. Wilhelm K. Støren ble viseformann. Støren og Bjarne Dahl sto for tur til å tre ut. Dahl gjenvalgte enstemmig, og som nytt styremedlem ble valgt Odd Schilling. Chr. Aug. Buchholdt og Knut Riiber ble varamenn, og Buchholdt valgtes også til tilsynsmann for junioravdelingen.

Årsberetning for arbeidsåret 1949—50 samt regnskap ble opplest, og kassereren fikk ansvarsfrihet. Budsjettet for 1950—51 ble også vedtatt. — Medlemmene av de forskjellige komiteer ble gjenvalgt.

Formannen opplyste til slutt at foreningen hadde bestilt 2000 eksemplarer av septembernummeret av Tidsskriftet, og oppfordret medlemmene å tegne seg for størst mulig antall. Inntil nå hadde medlemmene tegnet seg for tusen eksemplarer.

I møte 1. juni ble det nye styre konstituert. Det har følgende sammensetning: Formann: Ørnulf Arentz-Grastvedt. Viseformann: Wilhelm K. Støren. Sekretær: Odd Schilling. Kasserer: Bjarne Dahl. Bytteleder: Oddvar Øyen.

Wilhelm K. Støren.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

holdt møte nr. 231 mandag den 13. mars 1950 i Central Hotel.

Formannen, ing. Sverdrup, som ledet møtet, ønsket velkommen og en særlig velkomsthilsen ble rettet til aftenens foredragsholder, herr kjøpmann F. C. Svendsen jr., til frk. Hagelund, møtets eneste gjest, og til vårt medlem herr Arnold Andre-

sen, som med dette møte hadde vært til stede på 200 av klubbens møter. Formannen gratulerte, på klubbens vegne, vårt medlem dr. Gjessing med utnevnelsen til æresmedlem av Lægeforeningen. — Referat fra siste møte og generalforsamling ble opplest og vedtatt. En del innkommen post ble referert, og formannen fortalte litt fra Nordenfjeldske Filatelistforening, hvor han hadde hatt anledning til å overvære et medlemsmøte.

Ordet ble så gitt til aftenens foredragsholder, som på en saklig og grei måte fortalte det meste av det som var verd å vite om Frankrikes frimerker, samtidig som han viste fram sin enestående samling av landets frimerker. — Formannen takket herr Svendsen for hans høyst interessante foredrag og uttalte at våre medlemmer sikkert hadde hatt stort utbytte av foredra-

get, da ikke mindre enn 51 av klubbens medlemmer samlet Frankrike, og at 4 av disse igjen hadde spesialisert seg på dette samleområde.

Formannen minte på nytt om Forbundets utlodning av 2 stk. specimen eksemplarer av Little Norway merkene og at herr Svendsen tok imot bestillinger på lodder.

Det var innkommet så mange forslag til utforming av 25 års knappen, at det ble vedtatt å nedsette en komité (fru Signe Øgar, herr Johs. Arnesen og herr Arnold Andresen) til å utpeke de 3 beste forslag i hver av de 3 grupper og legge fram resultatet innen 1. mai, slik at en endelig avstemning kunne foretas på møtet 15. mai.

Møtet ble hevet kl. 21, og kameratslig samvær med frimerkeprat avsluttet aftenen. 23 medlemmer og 1 gjest til stede. EE.

Møte nr. 232 ble holdt den 15. april 1950 i Central Hotel. Dette møte ble holdt som et fellesmøte med Junioravdelingen. Det var juniorene som hadde innbudt seniorene til dette møte, som ble feiret som et lite jubileum i anledning av deres 100. møte.

Møtet ble åpnet av juniorformannen, hr. Blandhol, som ønsket samtlige tilstedeværende velkommen og uttalte ønske om et vellykket møte sammen med seniorene.

Seniorenes formann, hr. Sverdrup, takket for innbydelsen til møtet, som han mente hadde stor betydning for både seniorer og juniorer, og han håpet at seniorene i tiden framover ville gjøre hva de kunne for å støtte opp om junioravdelingen.

Referat fra seniorenes siste møte ble opplest og vedtatt. En del post ble referert, og formannen opplyste at den nedsatte komite hadde utpekt de 9 beste forslag til 25 års hederstegnet, og forslagene ble utlagt til besiktigelse.

Etterat juniorenes referat fra deres 99. møte var opplest, ble ordet gitt til hr. Skipperud, som holdt et kort kåseri under betegnelsen «Vesentlig og uvesentlig». Dette var et kåseri om brukte og delvis defekte frimerker, vurdert fra forskjellige synsmåter.

Blandhol takket for kåseriet, og vi fikk så et nytt kåseri av junioren Riisnæss om Axel Heiberg og Skogselskapets frimerker. Vi har tidligere hørt Riisnæss kåsere, og vi måtte atter beundre hans greie framføring av kåseriet og hans minnelsesverdige hukommelse.

Riisnæss leste så opp av juniorenes avis «Pro Filatelia» nr. 2 for 1950. Dette nummer var like godt og fornøylig som det forrige som ble referert for seniorene.

Ingeniør Sørensen kåserte så om «Avstemplingsmetoder som aldri kom i bruk». Dette kåseri, som var hentet fra frimerkets barndom i Amerika, omtalte noen fornøylige og andre vanvittige forslag som virkelig var innsendt til det amerikanske postvesen om annulleringsmetoder for frimerker. Heldigvis, må man si, kom ingen av disse forslag til å bli satt ut i virkeligheten.

Frøken Larsen, som har vært juniorenes tillitsmann helt siden starten i 1941, ga så en oversikt over juniorklubbens virksomhet gjennom disse 100 møter. De førte en nokså omflakkende tilværelse under de første krigsår. Etter hvert som de fikk leid seg et lokale for sine møter, måtte de vike plassen for tyskerne. I de siste år hadde de hatt et hyggelig møtested i Cafe Globus. Frk. Larsen ga guttene det beste skussmål for deres

iver og interesse for hobbyen sin. Avdelingens formenn har i denne tiden vært: Per Skipperud, Jan Thore Nordli, Finn Karlsen, Mogens Haaland og nå Egil Blandhol. Tillitsmennene for juniorene har vært: Frk. Larsen, Mandt, Sverdrup og Hovind. Det har vært holdt 75 kåserier og foredrag; juniorene selv har bidratt med hele 18. Frk. Larsen sluttet med å ønske at junioravdelingen fortsatt må bli det hyggelige møtested, hvor unge frimerkesamlere kan komme sammen og lære å behandle sine merker på riktig måte og finne gleden i å studere sine frimerker. Hun rettet en hjertelig takk til juniorenes formann for godt samarbeid og likeledes en takk til tillitsmenn og medarbeidere for den tid de har ofret på Junioravdelingen.

Som takk for sitt arbeid i Junioravdelingen ble frk. Larsen av hr. Blandhol utnevnt til kommandør av ordenen «Den Blå Fireskilling» Frk. Larsen var tidligere ridder av denne orden. Hr. Sverdrup ble utnevnt til ridder.

Man gikk så til et festlig dekket bord, hvortil Blandhol ønsket velkommen. Maten smakte fortreffelig.

Hr. Sverdrup takket juniorene for utmerkelsen han var dekorert med, og rettet en hjertelig takk til frk. Larsen, som han sa var Junioravdelingens Alfa og Omega.

Frk. Larsen takket for utnevnelsen til kommandør og for all den ros hun ble tildelt, og lovet fortsatt å gjøre hva hun maktet for Junioravdelingen.

Hr. Hannevold, som tilfeldigvis hadde anledning til å overvære denne fest, overbrakte en hilsen fra Nordenfjeldske og ønsket klubben alt godt i framtiden.

Før hr. Skipperud takket for maten, holdt Per Winnæss, som er en av de eldste i Junioravdelingen, en kort, humorfylt tale, som beviste med hvilken iver han har gått inn for sin frimerkesamling.

Så var det gjettekonkurranse igjen mellom seniorenes Sverdrup, Lars Sørensen og Langerud og juniorenes Blandhol, Riisnæss og Winnæss. Seniorenene, som hadde tørstet etter revansje fra fellesmøtet i desember, hentet seg atter et nederlag, idet de ble slått med 13 mot 9 poeng.

Kl. 22 ble møtet hevet av Blandhol, og det ble så servert kaffe og kringle.

En gratisutlodning blant juniorene avsluttet dette hyggelige fellesmøte. — 18 seniorer og 11 juniorer var til stede. EE.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 233 i forbindelse med ekstraordinær generalforsamling, i Central Hotel, mandag den 15. mai.

Formannen, ingeniør Sverdrup, ønsket velkommen til møtet, hvorefter referat fra foregående møte ble opplest og vedtatt. Sverdrup nevnte at vår junioravdeling den 8. mai i Oslo hadde hatt fellesmøte med den derværende junioravdeling, og frk. Larsen, som hadde mottatt brev fra Osloavdelingens viseformann, hr. Holtan, kunne fortelle at han gjerne så en gjentakelse av fellesmøtet.

Innkommen post ble referert, bl. a. brev med 1. dags konvolutt: post med jettfly Toronto—New York, fra vårt medlem Thoen som for tiden oppholder seg i Canada. I brev fra Tidsskriftets redaksjon ble det gjort bekjent at septembernummeret av Tidsskriftet vil bli viet juniorene. I

brev fra Fredrikstad Fil. Klubb ble det meddelt oss om salg av Caspersens særtrykk av Centraltrykkeriets frimerker 1893/94—1893/95.

Formannen takket «Den midlertidige arbeidskomité for 25 års festen» og komiteen som hadde utpekt de beste forslag til 25 års nålen, for deres utførte arbeid. — Det ordinære møte ble så hevet, og generalforsamlingen satt.

Hr. Langerud påtok seg tjenstvillig å virke som generalforsamlingens dirigent og erklærte forsamlingen lovlig innkalt og beslutningsdyktig. ten, og formannen redegjorde for hva som var

Den første sak på programmet var 25 års festen, og formannen redegjorde for hva som var gjort og hva som burde bestemmes og gjøres. Det ble vedtatt enstemmig å avholde en utstilling i forbindelse med festen, og styrets forslag til komiteer som måtte velges, ble vedtatt.

I den neste sak, som gjaldt 25 års nålen, refererte formannen skrivelse til og fra komiteen som hadde hatt alle forslagene til gransking og hadde valgt ut de 9 beste. Disse 9 forslag ble nå utlagt for endelig avstemning, og ved stemmeopptellingen viste det seg at forslaget «Lupe» merket B 3 vant overlegent med 16 stemmer mot A 2 og B 2 som hadde 1 stemme hver. Det ble videre vedtatt at nålens navn skal være: «Drammens Filatelist Klubs 25 og 50 års nål». Styrets forslag til statutter for nålen ble inngående diskutert og til slutt vedtatt med noen endringer i ordlyden.

Generalforsamlingen ble hevet, og formannen takket dirigenten for utmerket ledelse. Møtet hevet kl. 22.15. 21 medlemmer til stede.

EE.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB

Møte nr. 49 ble holdt i Biblioteksalen den 14. april 1950. Formannen, Bj. Rasmussen, åpnet og ønsket de 2 nye medlemmer Johs. Sollid og Olav Langkaas velkommen til klubben.

Etter at en del innkomne skrivelser og tilbud var referert, ble det nedsatt en komité under ledelse av formannen for å ta seg av spørsmålet om å søke arrangert en utstilling av frimerker etc. i et av byens forretningsvinduer, for på denne måte å lage propaganda for hobbyen. Møtet vedtok at for frimerkehefter som medlemmene selv setter opp til sirkulasjon innen klubben, skal det gis minimum 10 % rabatt til medlemmene, foruten de vanlige 10 % til klubbens kasse. Spørsmålet om avsetning til et fond for anskaffelse av kvartslampe ble drøftet, men saken ble foreløpig utsatt. Det ble på møtet lagt fram en del eldre samlinger for salg, og et par mindre objekter fant avsetning. E. Waaden.

Møte nr. 50 ble holdt i Biblioteksalen den 4. mai 1950. Varaformannen, N. Thvedt — som ledet møtet under formannens fravær — refererte en del innkomne skrivelser og bytteønsker. Referatet fra foregående møte ble opplest og godkjent. H. Holmsen hadde tatt med seg en kassett fra sitt rikholdige arkiv av dubletter, og demonstrerte og forklarte sin metode for arkivering — et spørsmål som meget snart melder seg for alle samlere. Demonstrasjonen var meget instruktiv. — En del byttevirksomhet. E. Waaden.

Møte nr. 51 ble holdt den 1. juni 1950 under ledelse av formannen, som åpnet møtet og særskilt ønsket aftenens gjest, herr kringkastingsbestyrer Torp fra Vadsø, velkommen. Etterat referatet fra foregående møte var opplest, og innkommet post referert, gikk man over til å drøfte spørsmålet om kvartslampe til klubben. Politimester Holmsen opplyste at Philips N/A hadde en kvikksølvlampe i handelen som muligens kunne gjøre samme nytte for klubben som den langt dyrere kvartslampe, og han lovet å undersøke dette nærmere — eventuelt få prøvet den for frimerkebruk.

Kringkastingsbestyrer Torp fortalte derpå fra Finnmark, om gleder og sorger, om fordeler og vanskeligheter i denne krigsherjede landsdel, hvor også en del av hans frimerkesamling gikk tapt da byen ble brent. Da det foruten ham selv bare var én frimerkesamler i byen, syntes han det var i snaueste laget til å stifte klubb, og han takket derfor for å få anledning til å gjeste sin gamle klubb, hvorfra han hadde så mange hyggelige minner.

Etterpå var det byttevirksomhet og salg.

E. Waaden.

TROMS FILATELISTKLUBB

177. møte. Møtet ble holdt 17. april 1950 på Bangsunds kontor. Etter referatet holdt Steenstrup et meget interessant lite foredrag om de svenske militære svarsmerkene. Dette er jo et så spesielt samlerområde, at det er lite påaktet av de fleste samlere. Det morsomme med disse merkene er jo at de er en del av en konvolutt. Merket klippes så løst, og en har returporto klar. Han fortalte oss om merkets tilblivelse og videre historie, samtidig som han demonstrerte en meget pen samling. Det var sikkert interessant for flere å få se hele konvolutten med svarsmerket vel forvart under klaffen.

For spesialsamlere er dette et rikt felt. Foruten de typene som står nevnt i de fleste katalogene, og som angir forskjell i omramningen med prikker, streker eller delvis gjennomstikning, så er det et utall av papirvarianter. Dette kommer av at det har vært svært mange forskjellige bruk som har levert papir.

Gjettekonkurransen som sekretæren hadde stelt til, fikk god tilslutning, men bestemann, Stausbøll, oppnådde likevel bare 6 av 10 poeng.

I et lite kåseri pratet Wilhelmsen litt om fluelort-filateli og desslike, og spurte om vi virkelig skal samle på prikker og makulatur. Det ser imidlertid slik ut, så stort som Tidsskriftet slår opp «nyoppdaginger» på de norske merkene, og henviste til det arket av 25 øre på 20 øre som var gjengitt i Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Slikt har naturligvis en viss kuriositetsverdi for den som finner det, men det er da ikke noe å slå så stort opp. For å vise hvor mye en kan finne av den slags hvis en legger seg etter det, viste han en del som han selv hadde tatt vare på i årenes løp.

Siste post på programmet var gratislotteri.

Wilhelmsen, sekretær.

178. møte. Som vanlig holdt vi til på Bangsunds kontor da det 178. møte ble satt mandag 8. mai 1950.

Referatet fra forrige gang ble godtatt, og kveldens foredragsholder, Stausbøll, fikk ordet. Han holdt et lite foredrag om Australia, og fortalte at han bare hadde samlet på Australia siden 1945. Men det begynte på den måten at han satt og hørte på radio og fikk inn en australsk stasjon som ba om rapport. Han sendte en rapport og frankerte bra, men ba om å få svar med like god frankering. Brevåpneren viste seg å være filatelist, og dermed var det gjort. — Han fortalte meget morsomt og instruktivt om landets historie, som egentlig begynte med at landet var en regulær straffekoloni. Siden har det jo utviklet seg. Han kom så inn på landets frimerkehistorie, og et pussig trekk i den forbindelse er at de meget tidlig tok med filatelister på råd når det skulle utgis en ny serie. Det tok jo svært lang tid før andre land fulgte etter i så måte. —

De fleste utgavene er kommet ut med mange typer, både med hensyn til takking, papir og trykk, så her er et yndet område for spesial-samleren. En del av disse variantene demonstrerte han med å vise en del blad av sin samling. Likeledes gjennomgikk han de forskjellige minnemerkenes, og her var det mye interessant både å se og høre.

Det var sikkert flere som satt igjen med en god lyst til selv å begynne å samle Australia.

Gjettekonkurransen denne gang hadde samme resultat som før. Bestemann, det var Ødegård denne gangen, fikk 6 av 10 poeng.

Ødegård kåserte så omkring de 110 år som er gått siden det første frimerke kom ut. Det er rett som han sa, en kan bli stående stum overfor den utvikling det har vært i disse årene.

Gratislotteriet avsluttet møtet som vanlig.

Wilhelmsen, sekretær.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 230. medlemsmøte i Hotell Klubben, hvor det var 14 medlemmer til stede. A. Bye, Skoppum, hadde som gjest invitert J. Grieg, bytteforstander i Hortens Filatelistklubb, og han ble ønsket velkommen til Tønsberg av formannen, H. Wedel

Jarlsberg. — Sekretæren leste opp referat fra forrige møte, og det ble godkjent. Formannen refererte et par meldinger om norske ny-utgaver, samt noen innkomne skrivelser.

Kveldens kåsør var Karl Joh. Carlsson, som til emne hadde valgt Argentina. Våres alles Karl Johan har i egenskap av turnpresident, filatelist m. m. på reiser i de fleste av Europas land satt seg godt inn i forholdene på de forskjellige steder, og det lot til at heller ikke Sydamerika, og da spesielt Argentina, var ukjent land for ham. Landets forskjellige frimerkeutgaver i årenes løp ble saumfaret, og samtidig supplert ved demonstrasjon av Carlssons vakre og rikholdige samling. — Kåseriet høstet sterkt bifall, som gjentok seg etter formannens takk.

Som vanlig var det bytting og frimerkeprat en stund utover kvelden, likesom feiringen av klubbens 25 års jubileum ble diskutert.

Dette var vårsesongens siste møte, og formannen ønsket medlemmene en god sommer og et vel møtt igjen til høsten.

Bj. Herlin.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 302 ble holdt på «Vindmøllen» 23. mai 1950 under formannen, Sigurd B. Johnsens ledelse. Det var sesongens siste møte, og 15 medlemmer var møtt fram.

Formannen åpnet møtet, referat ble opplest av sekretæren, og bibliotekaren anmeldte de siste nummer av tidsskriftene.

Formannen redegjorde så for det forberedende arbeid styret hadde gjort i forbindelse med den påtenkte propagandautstilling til høsten, og man satte så spørsmålet om utstillingen skulle holdes, under avstemning. Denne resulterte i at medlemmene enstemmig ga sin tilslutning hertil. Samtidig fikk styret fullmakt til å fungere som utstillingskomité og å supplere denne i den utstrekning det måtte være nødvendig.

Aftenens lynauksjon ble så avvirket ved P. Th. Lund, og møtet ble hevet ved 22-tiden.

O. Jarl Hansen.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Hollandsk spesialsamler Norge ønsker bytte mot nederl. og indon. frim. Basis Norgeskat., Ned. spec. cat. eller Yvert-Michel. Korresp. norsk, engelsk, tysk. Referanser i Norge.

Drs. Mr. D. Hoen, Den Haag, Tortellaan 9.

För kr. 15.— i norska frimärken, ostämplade höga valörer, sänder jag 300 olika svenska frimärken; andra svenska och europeiska frimärken offereras på begäran.

Sven Ohlsson, Laholm, Sverige.

Dr. Anton Piccolruaz, Nüziders 116, Vorarlberg, Österrike, søker frankeringsbytte — partner.

Enhver som har noe å kreve i boet etter avdøde Johs. Jellestad, Jørgen Moes gt. 6, Bergen, bes velvilligst underrette F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen, snarest mulig — og senest innen 3 måneder fra d. d.

Bergen, den 14. juni 1950.

F. C. Svendsen jr.

Join a Stamp Club. Send 200 different used stamps being one year's membership fee and I shall send the list of members in many countries in the East. — M. Rahim. «Philc Stamp Club», Preston, Agra-patana, Ceylon.

R. NICOLAS

29 bis rue Vaugelas Annecy (Hte. Savoie) France.

Salg og bytte av Frankrike og Kolonier.

Gode merker fra alle land.

Svar garanteres.